

3. tanulmány

FELKÉSZÜLÉS A VÁLTOZÁSRA

Április 13., szombat délután

Krisztus igazságossága halad előttünk. Ez az Ő jelleme, amit nekünk le kell másolnunk róla. És aztán? Isten dicsősége fog hátulról védeni bennünket. Vezetőnk megy előttünk, és ahogy követjük, az Ő igazságosságát kölcsönzi nekünk, ami az életünkben látható a rendezettségben és az isteni beszélgetésben. Ez a hit tesz minket kereszténnyé, és felkészít arra, hogy együtt ülünk a mennyei helyeken Krisztussal. – *This Day With God*, 262. o.

Az egyhangú élet nincs a lelki növekedés hasznára. Néhányan azzal is elérhetik a lelkiség magasabb szintjét, hogy változtatnak a dolgok megszokott rendjén. Ha gondviselésében az Úr úgy látja, hogy a jellemépítéshez szükséges a változás, Ő megzavarja az élet nyugodt folyását. Ha azt látja, hogy egy munkásnak közelebbi kapcsolatban kellene lennie vele, ezért ezt elő kell idéznie, akkor elválasztja a barátoktól és az ismerősöktől. Mikor Illést felkészítette a elváltozásra, helyről helyre költöztette, hogy a próféta ne telepedhessen le könnyedén, és emiatt veszteség érje a lelki életét. – *Az evangélium szolgái*, 269–270. o.

Az Atya jelenléte körülvette Krisztust, és csak az történt vele, ami a végtelen szeretet engedélyével áldására lehetett a világnak. Ez vigasztalta Jézust és ez a mi vigaszunk is. Aki Krisztus Lelkével betöltekezik, az engedelmeskedik neki. Bármilyen is éri, az a Megváltótól jön, aki körülveszi őt a jelenlétével. Semmi sem érheti, kivéve az Úr engedélyével. Minden szenvedésünk és szomorúságunk, minden egyes megkíséretésünk és próbánk, minden bánatunk és gyászunk, minden üldözésünk

és nyomorunk – egyszóval minden együtt munkálkodik a javunkra. Az összes tapasztalat és körülmény Isten eszköze, miáltal jót hoz az életünkbe. – *A nagy Orvos lányomán*, 488–89. o.

Emeld be a mennyei napfényt a beszédedbe! A bátorító és felvidító szavak alapján felfedezed, hogy Jézus Krisztus igazságosságának nap-sugara lakik a szívedben. A gyerekeknek kellemes szavakra van szükségük. A boldogságukhoz lényeges, hogy érezzék az elfogadásukat is. Igyekezz legyőzni a kemény kifejezésmódot, és a gyengéd hangnemet gyakorold. Ragadd meg az Isten ssavában rejlő leckék gyönyörűségét, és úgy védjed, mint ami az otthonod boldogságához és sikeréhez alapvető. Boldog környezetben a gyerekek aranyos és napfényes természete fog fejlődni.

A jellem igazi szépsége nem csak különleges alkalmakkor ragyog fel, a lélekben lakó Krisztus kegyelmét minden körülmény között felismerhetjük. Aki vigyáz erre a kegyelemre, mint maradandó jelenlétre az életében, annál a jellem szépsége kitűnik a próbák között, de a könnyű élethelyzetekben is. Krisztus életét kell élnünk otthon, a világban és az egyházban. – *Reflecting Christ*, 185. o.

Április 14., vasárnap – Váratlanul

[Pál] apostol élvezte, hogy a korinthusi hívek odafigyeltek az Izrael tapasztalatában rejlő leckére... Bemutatta, miként készítette elő a jólét és gyönyör szeretete a bűn útját, ami előhívta Isten bosszúját. Akkor történt, mikor Izrael gyermekei leültek enni és inni, felkeltek játszani, hogy lerázzák magukról Isten félelmét...

Az apostolnak a korinthusi gyülekezethez intézett figyelmeztetése minden időben alkalmazható, és különösen igaz ez a jelenünkre. Bálványimádáson nemcsak a bálványok dicsőítését értette, hanem a saját érdekek szolgálatát, a jólét szeretetét, az étvágy és a szenvedély kielégítését. A Jézus Krisztusba vetett hit pusztá megvallása, az igazság dicsekvő ismerete még nem tesz senkit kereszténnyé. Amely vallás csakis a szem, a fül és az íze kielégítését keresi, vagy saját

élvezetünk jutalmát, az nem Jézus vallása. – *Az apostolok története*, 316–317. o.

Isten egyetlen esetben sem szentesítette a poligámiát, mert ez ellenkezik az akaratával. Tudta, hogy megrontaná az ember boldogságát. Nagyban megrontotta Ábrahám békéjét boldogtalan házassága Hágárral...

Ha Ábrahám és Sára bizakodó hittel várt volna az ígélet beteljesedésére, hogy fiuk lesz, sokkal több boldogtalanságot elkerültek volna. Hittek abban, hogy úgy lesz, ahogy Isten megígérte nekik, de már nem tudták elhinni, hogy Sárának ilyen idős korban fia születik... Ebben mindkettejüknek hiányzott a hite és az Isten erejébe vetett tökéletes bizalmuk. Azzal, hogy Ábrahám hallgatott Sára szavára, és feleségül vette Hágárt, elbukott az Úr korlátlan erejébe vetett hit próbájában, és ezzel sok boldogtalanságot zúdított magára és Sárára. Az Úrnak ezzel az volt a célja, hogy kipróbálja Ábrahámnak a neki tett ígéretekbe vetett erős hitét és bizalmát. – *A megváltás története*, 76–77. o.

Krisztus maga jeleníti meg előttünk a veszélyeket. Ő ismerte a veszedelmeket, amikkel ezekben az utolsó napokban szembesülnünk kell, és amikre fel kellene készülnünk. „Mert ahogyan Noé napjaiban történt, úgy lesz az Emberfia eljövetele is.” Ettek és ittak, ültettek és építettek, házasodtak és férjhez mentek, és semmit nem tudtak, amíg Noé be nem lépett a bárkába, és eljött az özönvíz, s mindőjüket el nem sodorta. Isten napja ugyanígy belemerülve találja az embereket az üzleti ügyekbe és a világ gyönyöreibe, lakmározva és torkosan, kielégítve a helytelen étvágyat...

Az ember Fiának az ég felhőiben való közeli eljövételébe vetett hitől az igazi keresztény még nem lesz közömbös és hanyag az élet rendes ügyeivel szemben. Aki várakozóan kutatja Jézus mihamarabbi megjelenését, az nem lesz lusta, hanem szorgalmasan dolgozik. Nem végzik gondatlanul és tisztességtelenül a munkájukat, ellenkezőleg: hűségesen, szolgálatkészen és alaposan. – *Bizonyságtételek, IV. kötet*, 309. o.

Április 15., hétfő – Felkészülés a házasságra

Sokan közülünk ideges természetűek, és természettől fogva villámgyorsan gondolkodnak és cselekszenek, de senki se gondolja, hogy képtelen megtanulni, hogyan legyen türelmes. A türelem olyan, mint egy növény, amiről ha odafigyelve gondoskodunk, gyors növekedésnek indul. Ha alaposan megismerjük magunkat, majd Isten kegyelmét szilárd elhatározásunkkal társítjuk, akkor győzhetünk, és mindenben tökéletessé válhatunk, így sohasem fogunk ingadozni.

A türelem a béke és a szeretet balzsamával ajándékozza meg a családot. A türelem egységet munkál a gyülekezetben, a családban és a társadalomban. Az életünkbe bele kell szőni ezt a kegyelmet. – *Az én életem ma*, 97. o.

A legerősebb gyógyszereknél is hatékonyabbak a kedves, derűs és bátorító szavak. Bátorságot csöpögtetnek az elcsüggedt és elbátortalanodott szívbe, boldogságot és napfényt töltenek a családba a kedveseikkel és bátorító szavaikkal – tízszeresen megtérül majd az erőfeszítés. A férjnek emlékeznie kellene rá, hogy a gyerekei oktatásának terhe nagyrészt az anyára hárul, és neki sokkal több dolga van az értelmük formálásával. Ennek meg kellene mozgatnia a leggyengédebb érzéseit, és törődéssel kellene könnyíteni a nő terhein. Bátorítsa társát, hogy támaszkodjon az ő nagy ragaszkodására, és fordítsa a figyelmét a menny felé, ahol erő, béke van, és végső megnyugvásra talál a megfáradt. Nem szabadna felhős arccal haza jönnie, hanem jelenlétével hozzon napfényt a családba, és buzdítsa feleségét, hogy nézzen fel Istenre, és higgyen benne. Együtt igényelhetik a mennyei ígéreteket, és elhozhatják az Úr gazdag áldásait a család életébe. A rosszindulat, panaszkodás és düh kiutasítja onnan Jézust. Láttam, hogy a menny angyalai elrepülnek attól a háztól, ahol csúf szavak, ingerültség és veszekedés uralkodik. – *Bizonyságtételek*, I. kötet, 306–307. o.

Úgy biztos, ha megfontoltan haladunk ebben a kérdésben. Adj magadnak elég időt, hogy minden pontot megfigyelhess, majd ne bízz meg a saját ítéletedben, hanem az édesanyádnak, aki szeret téged, az

édesapádnak és a megbízható barátoknak adj lehetőséget annak a kritikus megfigyelésére, akit úgy érzed, hogy tudnál kedvelni. Ne bízz meg a magad ítéletében, és senkivel ne házasodj össze, akiről úgy érzed, majd nem becsüli az édesapádat és az édesanyádat, hanem csak azzal, aki intelligens és erkölcsös. Az olyan lány, aki a közeledésével felhívja magára a figyelmet, mindig arrafelé kószálva, ahol a férfinak észre kell őt vennie, ha nem akar udvariatlannak tűnni: nem az, akivel kapcsolatba akarsz kerülni...

Sokkal jobb egyáltalán nem házasodni meg, mint szerencsétlenül nőszülni, de azért keresd Isten tanácsát minden ilyen kérdésben. Nyugodj meg, vesd alá magad az Úr akaratának, hogy ne égj a lelkesedés lázában, és ne legyél alkalmatlan a szolgálatára a ragaszkodásod miatt. – *59. számú levél, 1880.*

Április 16., kedd – Felkészülés a gyermeknevelésre

Krisztusnak az édesanyja volt az első emberi tanítója. Ajkáról és a prófétai tekercekből ismerkedett meg a mennyei dolgokkal. Vidéki otthonban élt, ahol hűségesen és jókedvűen tette a dolgát, és hordozta a háztartás rá eső terheit... Készségesen szolgált a szerető szívű, engedelmes fiú. Kitanult egy mesterséget, és saját kezűleg dolgozott Józseffel az ácsműhelyben. Az átlagos munkás egyszerű öltözetében sétált a kisváros utcáin szerény munkájába indulva, és onnan visszatérve.

Mennyei forrásokból táplálkozott az oktatása: a hasznos munkából, az írások és a természet tanulmányozásából és az élettapasztalatokból; Isten iskolás könyveiből, melyek tele vannak útmutatással mindazoknak, akik készséges szívvel, látó szemmel és értő szívvel fordulnak azokhoz. – *Bizonyságtételek, VIII. kötet, 222–223. o.*

Anna az Úrnak szánta Sámuel, és Isten már gyermekkorában és fiatalként is feltárta magát neki. Sokkal keményebben kell munkálkodnunk a gyerekeinkért és a fiataljainkért, mivel a Mindenható elfogadja őket, hogy nagy dolgokat tegyenek a nevében... Arra vágyik, hogy a gyerekek osztatlan ragaszkodással szolgáljanak neki.

Szülők, nagyszerű munka számotokra, hogy Jézusért munkálkodjatok, aki már mindent megtett értetek. Ő legyen a vezetőtök és segítségetek. Isten nem tartja vissza tőletek a legjobb ajándékát, amit csak adhat: egyszülött Fiát. Nem szabad megakadályozni a gyerekeket és a fiatalokat, hogy Jézushoz jöjjenek. Sátán mint megannyi acélkötéllal próbálja magához kötni a gyerekeket, és csakis az elszánt, személyes erőfeszítésetek által hozhatod őket sikeresen Jézushoz. A gyerekeknek és a fiataloknak sokkal több komoly feladatot kellene kapniuk, mert bennük van az egyház reménye. József, Dániel és a társai, Sámuel, Dávid, János és Timótheus – mind ragyogó példaképként bizonyítják a tényt, hogy „a bölcsesség kezdete az Úrnak félelme” (Péld 9:10). – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, I. kötet, 319. o.

Az anyának éreznie kellene, mennyire szüksége van a Szentlélek irányítására, hogy magának is valódi tapasztalata legyen arról, hogy veti alá magát Isten útjának és akaratának. Majd Krisztus kegyelméből bölcs, kedves és szeretetteljes tanár lehet. Az elvégzendő teendőkhöz jó érzékre, ügyességre és türelmes, megfontolt törődésre van szüksége. Ez bizalmatlanságot igényel önmaga felé és komoly imát. Minden édesanya igyekezzen kitartó erőfeszítéssel betölteni a kötelességeit. Hozza a hit karjaiban a kicsiket a Megváltóhoz, elmesélve neki, mire van leginkább szüksége, bölcsességet és kegyelmet kérve. Komolyan, türelmesen és bátran kellene igyekeznie, hogy javítson saját képességein, és ezzel az értelme legnagyobb erejét helyesen használhassa a gyerekek nevelése közben.

Az otthon királyságának egyesült uralkodói, az apa és az anya legyen kedves és előzékeny egymás iránt. A viselkedésükkel soha ne szálljanak harcba azokkal a szabályokkal, amiket inkább igyekezni kellene belevenni a gyerekekbe. Meg kell őrizniük a szív és az élet tisztaságát, ha azt szeretnék, hogy a gyerekeik is tiszták legyenek. Fel kell készíteni és fegyelmezni magukat, ha a gyerekeiket is nevelni szeretnék. Gyerekeik előtt követésre méltó példaként kell állniuk. – *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, 128–129. o.

Április 17., szerda – Felkészülés az idős korra

Jézus végtelen könyörölete, szeretete és értünk hozott áldozata a legkomolyabb és legünnepélyesebb elmélkedést igényli. Időzzünk drága Üdvözítőnk és Közbenjárónk jellemén. Elmélkedjünk a misszióján, aki eljött, hogy megmentse az embereket a bűneikből. Ahogy szemléljük ezeket a mennyei témaköröket, hitünk és szeretetünk is erősebben fog nőni, és az imáink is egyre elfogadhatóbbak lesznek Isten számára, mivel egyre több hit és szeretet hatja át azokat. Értelmesek és buzgók lesznek. Folyamatosan erősödni fog a Krisztusba vetett bizalom és erejének naponkénti, élő megtapasztalása, ami megmenti a legutolsókat is mind, akik az Úrhoz jönnek általa.

Mikor a Megváltó tökéletességén gondolkozunk, arra vágyunk majd, hogy teljesen átalakuljunk és megújuljunk az Ő tisztaságának képére. A lélek éhezni és szomjazni fog rá, hogy olyanná váljon, akit imádunk. Minél többet gondolunk Krisztusra, annál többet beszélünk róla másoknak, és annál inkább képviseljük Őt a világ felé. – *Jézushoz vezető út*, 89. o.

Ha olyan jellemet érnénk el, amit Isten is elfogadhat, helyes szokásokat kell kialakítanunk a lelki életünkben. Szükség van a naponkénti imára a kegyelemben növekedéshez és magához a lelki élethez is, ahogy a fizikai jólléthez a táplálékra. Hozzá kellene szoknunk, hogy gyakran emeljük fel a gondolatainkat Istenhez imádságban. Ha elkalandozunk, vissza kell terelnünk oda, és kitartó fáradozással a szokás végül egyszerűvé válik. Egy pillanatra sem szakadhatunk el Krisztustól úgy, hogy biztonságban maradjunk. Szükségünk van a jelenlétére, hogy minden lépésünket kísérje, de csak ha eleget teszünk a feltételeknek, amelyeket Ő maga fektetett le.

A vallást az élet nagy vállalkozásává kell tenni. Minden mást alá kell vetni ennek. Minden erőnket – legyen az lelki, testi és szellemi – be kell vonni a keresztény hadviselésbe. Nézzünk Jézusra erőért és kegyelemért, és olyan biztosan mienk lesz a győzelem, ahogy a Megváltó is meghalt értünk! – *The Sanctified Life*, 93. o.

Jézus kijelenti: Ha megvallotok engem az emberek előtt, úgy én is vallást teszek rólatok Isten és a szent angyalok előtt. Legyetek tanúim a földön, és mint csatornákon áradhat rajtatok keresztül a kegyelmem a világ gyógyítására. Így én leszek a képviselőtök a mennyben. Az Atya nem a hibás jellemetekre néz, hanem úgy tekint rátok, mint akik az én tökéletességembe öltöztek. Én vagyok az a közvetítő, akin keresztül érkezik az ég áldása hozzátok. És akik csak megvallanak engem azáltal, hogy beszélnek az áldozatomról az elveszetteknek, én is elismerem őket, és osztozni fognak a megváltottak dicsőségében és örömeiben.

Aki megvallja Krisztust, annak az embernek az életében Krisztusnak kell lakoznia. Senki nem beszélhet arról, amiye neki nincs. A tanítványok folyékonyan beszélhetnek a hitelvekről, az Üdvözítő szavait elismételhetik, de ha nincs Jézuséhoz hasonló alázat és szeretet bennük, akkor nem vallhatják meg Őt...

Nagy becsülete és szent felelőssége van Krisztus missziós szolgáltnak. – *Jézus élete*, 357. o.

Április 18., csütörtök – Felkészülés a halálra

A próbaidő alatt kialakított jellemed ugyanaz, ami Krisztus eljövetelekor is a tied lesz. Ha szent szeretnél lenni a mennyben, először a földön kell szentnek lenned. Az életben ápolt jellemvonásokat nem változtatja meg a halál vagy a feltámadás. Ugyanazzal a természettel jössz elő a sírból, ami megnyilvánult benned otthon és a közösségben. Jézus nem változtatja át a jellemedet a visszatérésekor. Most kell bevégezni az átalakulást. A mindennapjaink döntenek el a sorsunkat. – *Boldog otthon*, 16. o.

Mikor láttam férjem utolsó lélegzetvételét, úgy éreztem, hogy Jézus sokkal drágább lett a nekem, mint életem bármelyik legértékesebb órájában. És mikor elveszítettem őt, akinek nagy szeretetére támaszkodtam, akivel harmincöt éven át dolgoztam, rátettem a kezem a szemére, és azt mondtam: „Rád bízom a kincsemet a feltámadás reggeléig.”

Néha úgy éreztem, nem hagyhatom a férjemet meghalni. De úgy tűnt, ezek a szavak nagy benyomást tettek rám: „Csendesedjete el, és ismerjéte el, hogy én vagyok az Isten.” (Zsolt 46:10) Rám nehezedt a veszteségem, de nem mertem átadni magam a hasztalan bánatnak. Ez nem hozza vissza a halottat. És nem vagyok olyan önző azt kívánni, bárcsak visszahozhatnám őt békés szendergéséből, hogy újra összekapcsolódjunk az élet harcaiban. Mint egy fáradt harcos lefeküdt aludni. Örömmel nézek majd a nyughelyére. Ha a legjobban szeretnénk az elhunyt emlékét ápolni a gyerekeinkkel, akkor ott dolgozunk, ahol ő abbahagyta, és Jézus erejével előre visszük a befejezésig. Nagyon hálásak vagyunk azokért a hasznos évekért, melyek megadattak neki; Krisztus és az ő kedvéért megtanuljuk a halálából a leckét, amit soha nem felejtünk el. Engedjük, hogy ez a gyász kedvesebbé és gyengédebbé, elnézőbbé, türelmesebbé és figyelmesebbé tegyen minket az élőkkel. – *Életünk és munkánk*, 252–254. o.

Dávid országos munkája a vége felé közeledett. Tudta, hogy hamarosan meghal, és nem hagy hátra zűrzavaros üzleti ügyeket, amivel felingerelné a fia lelkét, de amíg elegendő fizikai és szellemi ereje volt, rendezte a királyság ügyeit, még a legapróbbat is...

A teendőit rendező Dávid jó példát állít mindenki elé, aki előrehaladott korban van, hogy elintézzze a dolgait, amíg képes ezt megtenni, hogy mikor a halál közeledtével a mentális képességek elhomályosulnak, semmilyen világi természetű ügy ne terelje el a gondolatait Istentől. – *Hetednapi Adventista Biblia-kommentár*, II. kötet, 1024–1025. o.

Április 19., péntek – További tanulmányozásra

- *This Day With God*, „Constant Communion With God” [Folyamatos közösség Istennel] c. fejezet, 117. o.
- *Jézushoz vezető út*, „Isten ismerete” c. fejezet, 85–91. o.